

Práce štábu při rozmíst'ování a přemíst'ování míst velení

Podplukovník Karel Stěpánek

V této stati nechci uvádět na jakém prostoru, nebo v jakém terénu rozmísťovat velitelská stanoviště. Tyto otázky jsou rozebrány v článku s. plukovníka Varvařovského. Budu se zabývat tím, jak na plochách velitelských stanovišť rozmísťovat pracoviště štábů divize, armády a frontu tak, aby to odpovídalo zásadám soudobého boje a operace a možností materiálně technického zabezpečení.

1. **Velitelské stanoviště divize** je hlavním místem velení divize. Zdržuje se na něm jak velitel, tak i náčelník štábu. Velitel divize pouze v některých údobích boje vyjíždí na PVS. Těmto zásadám a požadavkům zaujímání VS a vyjždění z VS musí odpovídat i jeho celkové rozmístění, abychom zabezpečili velení po celou dobu boje. Proto VS divize je výhodně organizovat do skupin takto:

- skupina velitele;
- skupina druhů vojsk;
- rekognoskační skupina;
- stanoviště pořádkové služby;
- pomocné a spojovací jednotky.

Prvé dvě skupiny při zaujetí VS tvoří nedílný pracovní celek, který rozmístíme a organizujeme tak, že i vyjede-li velitel a zaujímá s předem stanovenými funkcemi PVS, musí VS pokračovat za řízení NS nerušeně a plynule v další práci. Vzhledem k tomu, že na VS se řeší zásadní úkoly v období příprav i za boje, bude výhodné mít rozmístěná pracoviště štábu tak, aby centrem VS byla skupina velitele, na kterou při každém zaujetí VS budou navazovat vždy stejným způsobem ostatní pracoviště. Tento systém rozmístění umožňuje rychlé zaujímání VS, dobrou orientaci, urychluje pohotovost k zahájení práce na VS, usnadňuje součinnost a celkové řízení práce štábu, umožňuje pomocným jednotkám v krátké době aktivovat střežení a celkové zabezpečení VS, rychle vybudovat spojení a konečně i rychle vyjet z VS (zejména výjezd skupiny velitele). Možné rozmístění VS divize uvádím na schématu č. 1.

PVS divize obsazuje trvale zástupce velitele divize s nejnútnejší skupinkou pracovníků.

2. **Velitelské stanoviště armády** rozmísťujeme na ploše asi 10 až 12 km², klade to zvýšené požadavky na práci štábu při vyhledávání vhodného místa, na celkové jeho zabezpečení, rozmístění pracovišť štábu, způsob zaujímání a opouštění VS, organizaci pořádkové služby, vybudování účinného spojení v krátké době a vyřešení takového způsobu součinnosti ve štábu armády, který zabezpečí její uskutečnění v požadované době. Proto štáb armády bude řešit tuto činnost v celém komplexu, aby ji mohl metodicky rozpracovat a nacvičit. K účelnému rozmístění na uvedené ploše je vhodné organizovat štáb armády do několika skupin, které rozmístíme zhruba 1 až 2 km od sebe. Skupiny tvoří pracovní celky, které odpovídají metodě práce štábu, organizaci součinnosti a umožňují nejvýhodnější způsob velení. Je výhodné vytvářet skupinu velitelsko-operační, skupinu druhů vojsk, skupinu zabezpečení a samostatně pak spojovací uzel. Jednotlivé skupiny obsadíme takto:

— skupina velitelsko-operační: velitel, náčelník APS, náčelník štábu, operační oddělení, oddělení průzkumu, 6. oddělení, spojovací oddělení, topografické oddělení a správce štábu. Je vhodné posílit tuto skupinu příslušnými odborníky tak, aby byla schopna předkládat potřebné údaje k činnosti raketových vojsk a hodnotit i komplikovanou radiační situaci. U operačního oddělení budou též styční důstojníci;

— skupina druhů vojsk: velitel dělostřelectva se svým štábem, oddělení PVO a letecká operační skupina, velitelství ženijního a chemického vojska, politické oddělení;

— skupina zabezpečení: velitelství a štáb provozního praporu, zbývající síly a prostředky praporu a spojovací jednotky.

Skupinu velitelsko-operační a skupinu druhů vojsk zabezpečíme v potřebném rozsahu pomocnými jednotkami, technikou a materiálem a vytvoříme tak podmínky, aby tyto skupiny tvořily v zásadě samostatné celky.

I za současných podmínek materiálního

zabezpečení budeme usilovat o to, aby VS armády bylo plně mobilní. Některé podmínky k řešení této otázky rozvádím ve stati „rozmístění VS frontu“.

Na PVS vyšleme zástupce velitele armády s nejnutnějším počtem pracovníků. V době, kdy se plánuje operace, je výhodné, aby zástupce velitele armády se 2 až 3 pracovníky z PVS byl na VS.

3. **Velitelské stanoviště frontu** (schéma č. 2) svojí rozlohou, počtem pracovišť, celkovým chodem služby a charakteru práce, vůbec, bude kombinovanějším a složitějším problémem při jeho rozmístování, než je tomu na nižších stupních velení.

Na základě zkušeností a celkového rozboru je výhodné rozdělit VS frontu do těchto skupin:

- a) skupina velitelsko-operační,
- b) skupina druhů vojsk,
- c) skupina ostatních složek VS frontu a spojovací uzel,
- d) skupina zabezpečení.

Tyto skupiny jsou z hlediska celkového materiálního a technického zabezpečení samostatné (včetně pomocných jednotek). Skupiny a) a c) umísťujeme zpravidla v menší vzdálenosti od sebe.

Je účelné obsadit jednotlivé skupiny takto:

— skupina velitelsko-operační: velitel, náčelník politické správy, náčelník štábu, operační správa (ke které přiřadit styčné důstojníky a od VCHV skupinu pro vyhodnocování radiální situace), zpravodajská správa, správce štábu, zabezpečující jednotka;

— skupina druhů vojsk: velitel dělostřelectva, velitel ženijního vojska, velitel chemického vojska, politické oddělení, zabezpečující jednotka;

— skupina ostatních složek štábu VS frontu: velitel spojovacího vojska, oddělení protiradiotechnické služby, topografické oddělení, 6. oddělení, zabezpečující jednotka, spojovací uzel;

— skupina zabezpečení: štáb provozního praporu, zbyývající síly a prostředky provozního praporu, rekognoskační skupina (bez příslušníků štábu).

PVS organizujeme tak, aby mělo nejnutnější podmínky pro převzetí velení, kdyby bylo vyraženo VS. To vyžaduje, aby na PVS byla operační skupina a pracovníci ostatních složek frontu v potřebném počtu.

Na PVS velí zástupce velitele frontu a štáb řídí jeden ze zástupců náčelníka štábu.

Při cvičeních se na VS frontu stavěly pro některá pracoviště velké, nebo menší stany (podobně tomu bylo i na VS armád). Jejich výstavba vyžadovala poměrně značného počtu pracovních sil, byla časově zdoluhavá a nijak nepřispívala k vytvoření dobrých pracovních podmínek v poli atd. To neodpovídá současným potřebám rychlého zaujímání a opouštění VS a ani potřebám klidné práce na pracovištích. VS i na stupni frontu má být plně mobilní a mít možnost rychle se přesunout a po zaujetí zahájit práci bez zdoluhavé výstavby pracovišť. V armádě máme prostředky, které těmto potřebám odpovídají, např. štábní autobusy s přístřešky. Při praktickém zaujetí VS, 4 až 5 pracovníků štábu s řidičem štábního autobusu, dokázalo při dobré organizaci práce během 10 až 15 minut svinout přístřešek (včetně maskovací sítě) a zhruba během 20 minut jej znovu postavit. Tím vzniká kvalitní pracoviště pro 6 až 8 osob v přístřešcích a pro 2 až 3 osoby ve štábním autobuse, tj. celkem pracoviště asi pro 8 až 10 osob (tedy pro skupinu nebo menší oddělení). Kromě toho si účelně upravíme vnitřek štábního autobusu. V osadách využijeme vhodných pracovišť v budovách.

Vážným problémem je pracoviště velitele, tj. „operační sál“. V současné době se podařilo vhodnou kombinací tří štábních autobusů takové mobilní pracoviště postavit. Tyto autobusy jsou těsně vedle sebe postaveny do písmene „T“, přičemž v jednom je pracoviště velitele, ve druhém NS a náčelníka operační správy a ve třetím skupina velitele dělostřelectva, jeden pracovník zpravodajské správy a podle potřeby představitel LA. Tito pracovníci mají přímé spojení na rozhodující pracoviště po své odbornosti.

Tento mobilní operační sál je připraven ve dvojím položení. Jedno je aktivováno na VS frontu v prostoru velitelsko-operační skupiny a druhé je připraveno v rekognoskační skupině.

Toto rozdělení štábu frontu se ukázalo jako výhodné a účelné. Pochopitelně, že v různých situacích může doznat určitých změn, (např. při zaujetí VS s využitím osad.) Nesouhlasím, se závěry plukovníka Varvařovského, že jednotlivá pracoviště mají být od sebe vzdálena i několik km. Je to výhodné zejména pro souinnost a práci štábu jako celku, též pro bojové materiální a technické zabezpečení těchto pracovišť, z hlediska strážní služby, orientace na VS apod.

Mám také za to, že zřizovat v operač-

Schéma č. 1.
VELITEJSKÉ STANOVISŤE DIVIZE
 (celkové rozmístění)

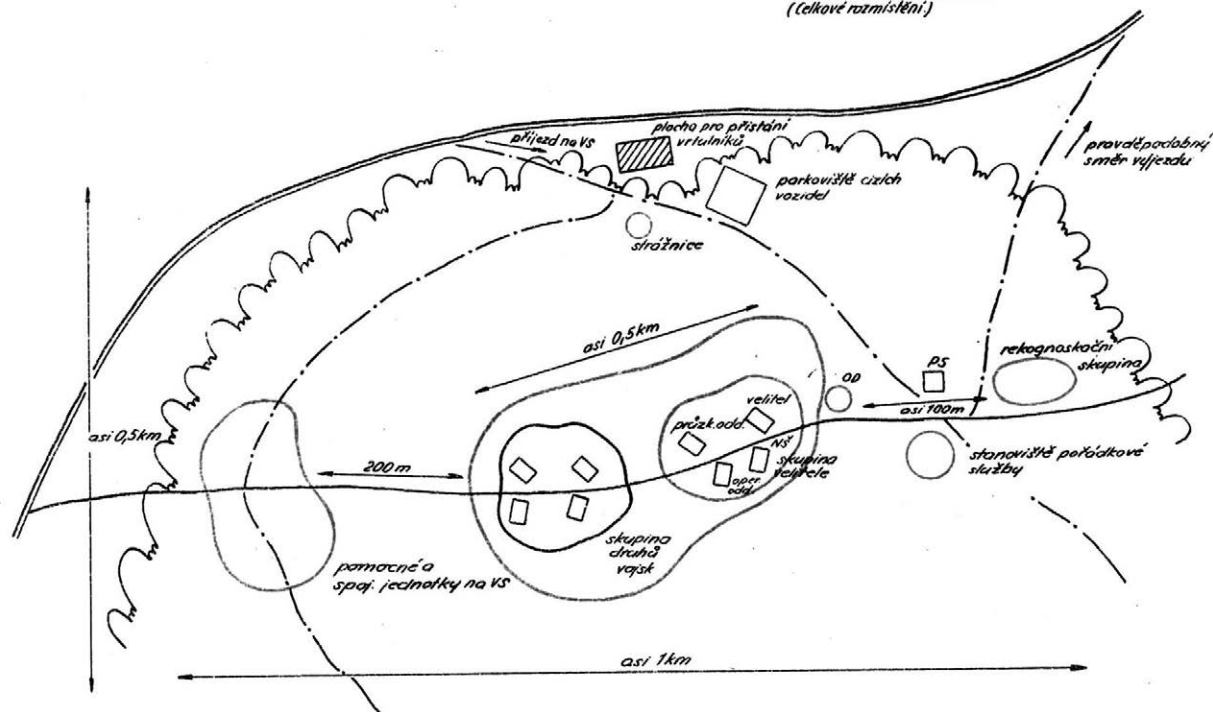

Schéma č. 2
VELITELSKÁ STANOVISŤE ARMÁDY
 (Celkové rozmístění)

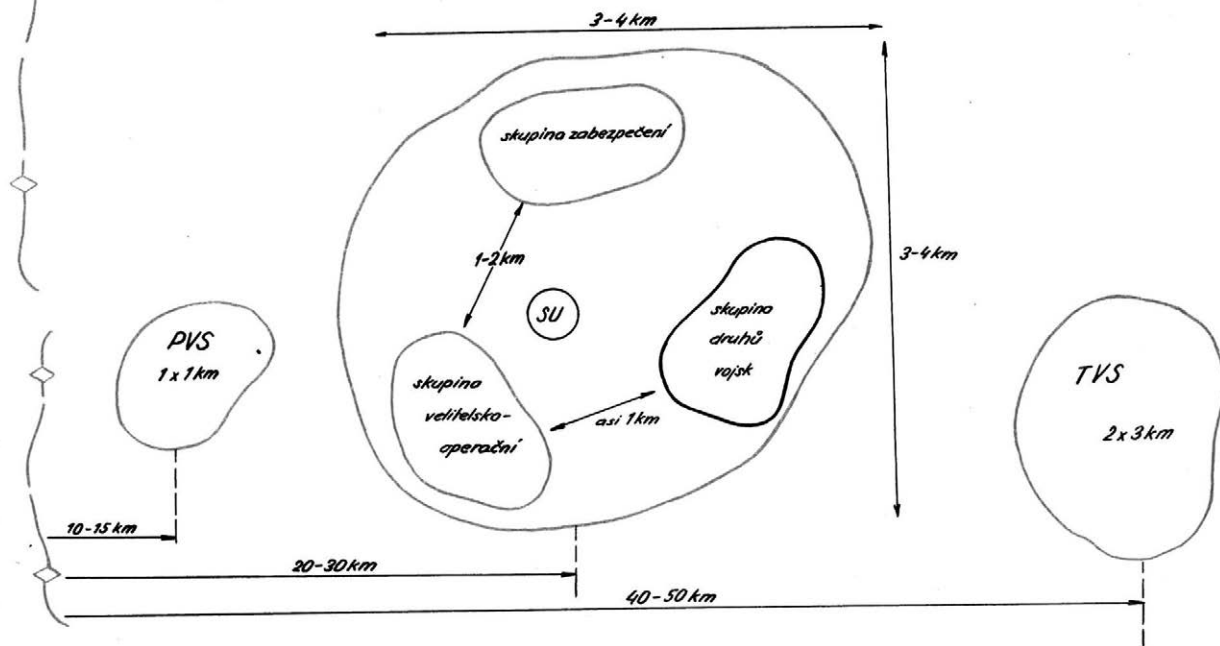
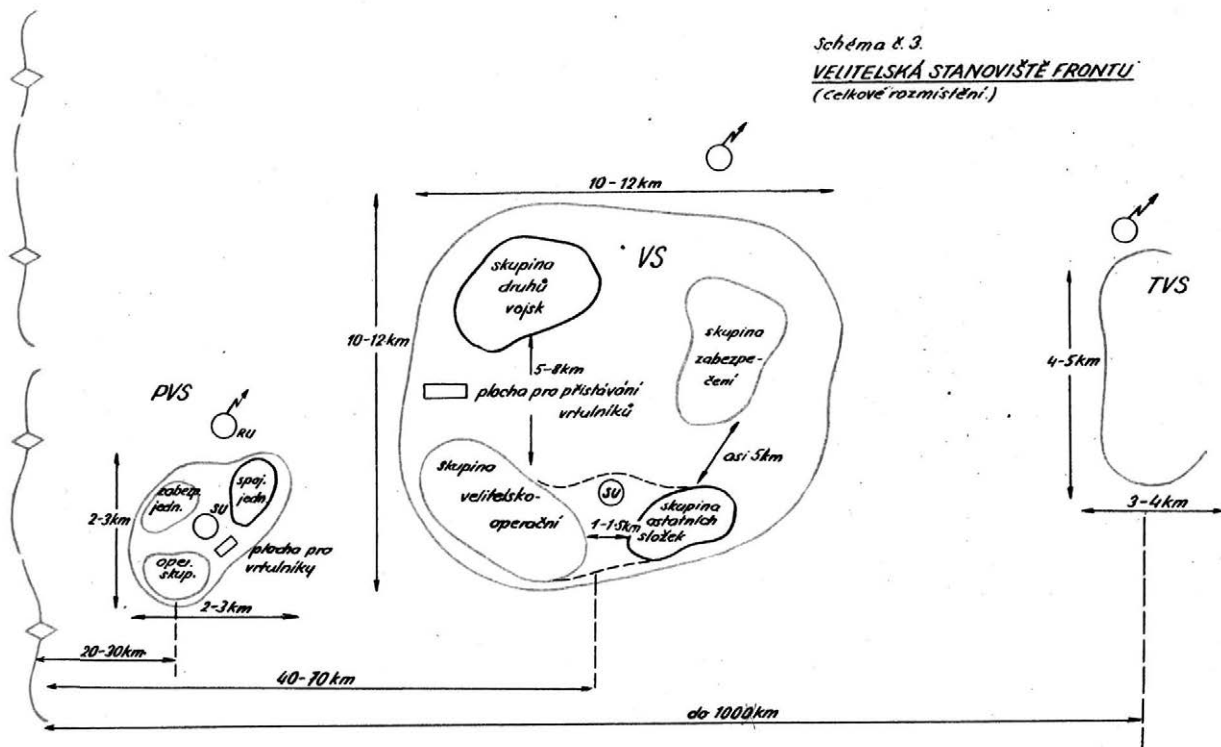

Schéma č. 3.

VELITELSKÁ STANOVIŠTĚ FRONTU
(celkové rozmístění.)

ním sále telefonní spojení pro druhy vojsk, jako to je rozebráno v uvedeném článku, je rovněž nevýhodné (kromě spojení pro velitele dělostřelectva). V takovém případě by se z operačního sálu mohla stát hovorová a provoz spojení by narušoval klidnou práci tohoto důležitého pracoviště. Velitelé a náčelníci se zdržují v prostoru operačního sálu pouze vymezenou dobu a budovat pro ně telefonní spojení by nebylo účelné. Tito funkcionáři využijí stávajícího spojení a dispečinku na informačním oddělení.

Přemísťování velitelských stanovišť

Přemísťování velitelských stanovišť je úkon, který vzhledem ke své důležitosti a obtížnosti vyžaduje, aby byl pečlivě nacházen.

Způsob přemísťování VS musíme mít promyšlen v celém komplexu.

Na stupni svazku je výhodné řešit přemístění VS tak, že dočasně přeneseme velení na PVS.

Činnost VS rozdělíme tak, aby při odjezdu velitele s určenými funkcionáři na PVS, pokračovalo VS za řízení náčelníka štábu v práci. Přesun zahájíme až v době, kdy se velitel již přesunul na PVS. VS se pak přesune v 1–2 proudech. Po dobu přesunu VS velí velitel z PVS.

Složitějším problémem je přemístění VS armády. V zásadě se ukazují dvě možnosti:

1. VS přemístit obdobným způsobem, jako je tomu na stupni svazku; tj. velitel s předem určenou skupinou se přesune na PVS, kde převezme velení a teprve potom se přemístí VS na nové určené místo.

2. VS armády přesunout ve dvou sledech: sled velitele armády a pak sled náčelníka štábu armády, přičemž se velení z VS nepřerušuje. To vyžaduje, aby příslušníci štábu armády byli do obou sledů (z jednotlivých skupin VS) úměrně rozdělení tak, aby oba sledy byly schopny na určitou dobu samostatně zabezpečit velení. V tomto případě se na nové VS přesune urychleně sled velitele, pro který je výhodné mít dvojí položení pracoviště. Druhé položení pracoviště (těch nejnepříjemnějších) připraví do příjezdu sledu velitele na novém VS rekognoskační skupina. Po dobu přesunu sledu velitele na nové VS velí NS ze „starého“ VS. Jakmile velitel se svým sledem zaujme nové VS a převezme velení, přemístí se za ním sled ná-

A ještě jednu připomínku ke zmíněnému článku.

Ve stati rozmísťování velitelských stanovišť se hovoří o tom, že „nebudou-li lesy vůbec k dispozici, nebo budou nepřístupné, nebo budou velmi malých rozměrů, budeme využívat osad“. Jsem toho názoru, že poměrně často budeme pro VS využívat osad (zejména na stupni frontu), nebo kombinace osady a lesa.

Zaujímat VS uvnitř rozsáhlého lesa, i když bude mít dobré komunikace je podle mého názoru nevýhodné.

čelníka štábu a oba sledy splynou opět v jeden pracovní celek.

Pochopitelně, že tento systém přemísťování VS armády vyžaduje dobré materiálně technické zabezpečení štábu armády a vysokých odborných kvalit všech jeho příslušníků. Jeho výhoda je, že VS — jako hlavní místo velení — velí nepřetržitě. Kromě toho se vyvarujeme úhrzy případným vyřazením PVS, po přesunu velitele se skupinou funkcionářů na PVS (viz první případ).

Přemístění velitelského stanoviště řídí náčelník štábu armády.

Konstatovali jsme, že štáb frontu zaujímá VS, PVS a TVS. K úspěšnému přemístění je výhodné stanoviště mít organizovaná takto:

PVS: skupina rekognoskační, vlastní sled PVS, podle potřeby předurčit (vyčlenit) osoby a prostředky pro permanenci;

VS: rekognoskační skupina, sled velitele, sled náčelníka štábu (oba tyto sledy tvoří na VS jeden pracovní celek až do doby, kdy je zahájeno přemístění VS), skupina zabezpečení, skupina pro permanenci;

TVS: rekognoskační skupina, sled zastupce velitele frontu pro tyl, sled náčelníka štábu tylu frontu a skupina pro permanenci.

Obsazení jednotlivých sledů a skupin musíme podrobně rozpracovat (jmenovitě do náčelníků oddělení — skupin), rozdělit dopravní prostředky a označit a rozdělit pomocné jednotky pro jednotlivé sledy a skupiny (včetně vyčlenění osob a prostředků pro bojové a strážní zabezpečení).

Složení rekognoskačních skupin je všeobecně známo. Přesto bych chtěl upozornit, že tato skupina musí být vybavena tak, aby měla stále spojení s příslušným velitelským stanovištěm a měla možnost

rychlého pohybu v terénu. Bylo by výhodné uvážit vybavení skupiny též 2 až 3 rádiovými stanicemi pro vnitřní spojení. Současně je nutné, aby v rekognoskační skupině VS frontu byl materiál druhého položení sledu velitele frontu (včetně části jednotek pro bojové zabezpečení a strážní zajištění). Do rekognoskační skupiny bude vyčleněn z každé skupiny VS jeden důstojník VS pro umístění své skupiny na novém VS.

VS frontu se přesune ve dvou sledech: sled velitele a sled NS.

Do sledu velitele frontu začleníme vedoucí funkcionáře jednotlivých zpráv ze všech skupin VS s nejnútnejším počtem pracovníků a v co nejkratší době přesuneme na nové VS na minimálním počtu dopravních prostředků (rekognoskační skupina aktivovala zatím na novém VS druhé položení pro tento sled). Za přesunu má spojení s VS (s NS). Je vhodné připravit pro tento případ krátkou signální tabulku. Signály vysílat za přesunu při dosažení předem stanovených míst. Pro

přemístění sledu velitele můžeme použít vrtulníky. Tím se přesun zkrátí na minimální dobu.

Sled náčelníka štábu zahájí přesun na nové VS jakmile na něm sled velitele dosáhne pohotovosti. Na starém VS je pocho-pitelné ponechána permanence.

Sled NS — i po vyčlenění sledu velitele frontu — má ještě značný počet dopravních prostředků, je proto výhodné jej přesunout ve čtyřech proudech, které tvoří jednotlivé skupiny VS frontu.

S každou skupinou se přemísťuje též zabezpečující jednotka, při čemž část této jednotky (asi 1/3) se přesunula již se sledem velitele.

Takovým způsobem je možné v krátké době a úspěšně přemístit celé VS frontu, při čemž je umožněno zabezpečit nepřetržitě velení vojskům z hlavního místa velení — z VS.

Po celou dobu přesunu VS frontu zůstává PVS frontu na místě a je připraveno převzít velení.

Několik poznámek k bojovému zabezpečení, strážnímu zajištění a otázkám pořádkové služby

Na VS musíme mít přísný režim života štábu a pomocných jednotek, zabránit libovolnému pohybu vojáků a organizovat přísnou pořádkovou a regulační službu.

Sily a prostředky pro jednotlivé druhy bojového zabezpečení rozdělíme tak, abychom měli potřebnou hodnotu v jednotlivých skupinách (sledech) při přípravě k přesunu; za přesunu a při zaujímání VS.

Zabezpečující jednotky musí být vyzbrojeny účinnými zbraněmi proti těm prostředkům nepřítele, se kterými se můžeme při přemísťování VS střetnout.

V období příprav k přemístění VS a zejména pak v období zaujímání nového VS je prvořadý požadavek absolutní kázně v proudu (zvláště v noci). Je třeba zabránit zbytečnému chůzení a osvětlení nekázní. Důsledně respektovat pokyny pořádkové a regulační služby. Právě těchto období může využít nepřátelský průzkum. Proto je třeba organizovat při výjezdu z VS a při uspořádávání proudů důslednou pořádkovou službu a regulaci, kontrolu a na důležitých místech (při přesunu důležitých pracovišť) určit strážní službu. Pro bezprostřední zajištění stanovíme přesné úkoly, aby v případě akce nepřítele nedošlo ke zbytečnému chaosu. Zvláště důležitým okamžikem je rychlé a

plynulé uspořádání proudů a jeho klidný a přitom bezpečný a rychlý výjezd na určenou osu. K řízení přemístění VS plně využijeme příslušníků štábu. Stanovíme kdo bude kontrolovat bojové zabezpečení a spojení. Kdo překontroluje úplnost vozidel a jejich označení, světelnou kázeň a zda řidiči a velitelé vozů znají své povinnosti i osu přesunu a signály, uspořádání proudů, komu, kdy a kde hlásit pohotovost k odjezdu atd. Jsou také různé názory na to, kde řadit a uspořádávat proud zda na VS, nebo mimo VS. To záleží na konkrétní situaci. Budeme-li opouštět VS v okamžiku jeho úhrozy, budeme uspořádávat proud daleko mimo VS. Ve dne bude výhodné uspořádat proud v krátké vzdálenosti od VS. V noci však budeme řadit proud přímo na VS (respektive na jeho obvodu), tj. v prostoru, který je po po všech stránkách zabezpečen.

Během přesunu budeme běžně dodržovat zásady bojového zabezpečení.

Při zaujímání VS má strážní a bojové zabezpečení zvlášť význam.

Především je třeba, aby rekognoskační skupina měla spojení s VS a dostatek sil a prostředků pro stážní a bojové zabezpečení. Sily a prostředky budou narůstat s postupným příjezdem sledů (skupin). Bojové zabezpečení musí vyřešit re-

kognoskační skupina, aby narůstání sil proběhlo plynule a organizovaně.

Po příjezdu na VS prověří důstojníci štábu bojové zabezpečení, strážní zajištění (zejména u důležitých pracovišť), dozorců, pořádkovou a regulační službu a celkový chod služby na VS vůbec.

Při příjezdu jednotlivých sledů (skupin) na nové VS se často stává, že proudy zůstávají stát těsně na jeho obvodu, což je z hlediska bojového zabezpečení zcela nevyhovující. Tomuto můžeme zabránit.

Na předem stanoveném místě (asi 10 až 15 km od VS) očekává proud na ose přesunu informátor (se spojky), který upřesní veliteli proudovou situaci. Z tohoto místa naváže velitel proudy pomocí signálů spojení s velitelem rekognoskační skupiny, který mu potvrdí, že prostor skupiny na novém VS je připraven (pokud to není známé přímo uvedenému informátorovi). Z rozchodiště, které je poblíž obvodu VS, jsou skupiny regulovány do svých prostorů. Na přístupu k prostoru skupiny očekává velitele proudy příslušný člen rekognoskační skupiny se skupinou vojáků, kteří pomáhají zavádět vozidla na předem vyznačená místa a zabezpečují tak plynulost zaujímání VS. Je výhodné, aby tito vojáci měli na stejno-

kroji označení toho vozidla, které mají zavést.

Ještě několik slov k složení, vysílání a činnosti rekognoskační skupiny při vyhledávání VS.

Složení rekognoskačních skupin musí odpovídat příslušnému stupni velení a úkolu, který skupina plní. Je žádoucí, aby složení skupiny bylo stálé. Jejím velitelem bývá důstojník operačního oddělení a na stupni frontu (popřípadě i armády) do této skupiny zařadíme ještě důstojníky z jednotlivých skupin VS, kteří provádějí průzkum pro rozmístění své skupiny. Kromě uvedených osob je třeba mít v rekognoskační skupině motospojky, osobní terénní auta (pro rychlý pohyb v terénu), jednotky bojového a strážního zabezpečení (včetně ženijní a chemické jednotky), jednotek pro pořádkovou službu a regulaci, specialisty (strojní družstvo, družstvo zemních strojů apod.), dokonale spojující prostředky a „druhé položení“ pro sled velitele frontu (armády).

Veliteli rekognoskační skupiny můžeme na určitou dobu přidělit vrtulník.

Činnost rekognoskační skupiny by měl řídit na stupni frontu zástupce náčelníka štábu, se kterým by tato skupina měla stálé spojení.

K vysílání a celkové činnosti rekognoskační skupiny

Rekognoskační skupinu můžeme buď vyslat v přiměřené době před časem, kdy chceme zahájit přemístění VS, nebo mít předem v prostoru předpokládaného (budoucího) VS, mít s ní potřebné spojení a v požadovaném čase usměrnit ji do určeného prostoru.

Lze využít i kombinace těchto dvou způsobů, při čemž v prostoru budoucího VS velitel rekognoskační skupiny z vrtulníku provádí předběžný průzkum a skupina až na rozkaz se přesune s potřebným časovým předstihem před VS do určeného prostoru.

Přemístění VS musí být předem pláno-

váno. Pro nové VS je vhodné stanovit 2 až 3 prostory, které velitel rekognoskační skupiny důkladně prostuduje (na mapě) a připraví si předběžná řešení.

Práce rekognoskační skupiny musí být nacvičena a složení a vybavení skupiny musí být předem přesně stanoveno.

Závěrem k této části chci poznamenat, že veškerá činnost musí být v celém rozsahu dokonale nacvičená, a to jak příslušníky štábu, tak i zabezpečujícími jednotkami. Proto je vhodné nácvičky v přemístování VS metodicky rozpracovat a zahrnout do výcviku zabezpečujících jednotek a školení štábů.

Některé připomínky k práci zabezpečujících jednotek

Stává se pravidlem, že činnost zabezpečujících jednotek bývá velmi kritizována. Jejich činnost skutečně vykazuje často značné nedostatky. Co je příčinou těchto nedostatků? Odpověď lze zhruba shrnout do dvou bodů:

a) nedostatečný výcvik a připravenost k plnění úkolu;

b) malá zainteresovanost štábu na výcviku a celkové připravenosti těchto jednotek.

Jak již jsem se zmínil, je třeba cvičit pomocné jednotky v přemístování VS. Výcvik pomocných jednotek může být rozdělen v zásadě do dvou částí:

1. Vycvičit pomocné jednotky dokonale

ve zvládnutí základních druhů bojové a politické přípravy.

2. Cilevědomě a metodicky připravit pomocné jednotky podle odbornosti ke zvládnutí všech potřebných úkolů při zabezpečování práce příslušného štábu.

Druhý úkol je velmi obtížný a vyžaduje, aby na jeho plnění byli zainteresováni nejen velitelé pomocných jednotek (provozních jednotek), ale především příslušné štáby. Je třeba, aby velitel provozní jednotky v těsné součinnosti se štábem rozplánoval tuto odbornou přípravu na celý výcvikový rok. Dbát, aby tato příprava byla sladěna s přípravou štábu, aby nebyla nárazová a povrchní.

Z hlediska přemísťování VS budeme věnovat zvláštní pozornost přípravě řidičů, přípravě strážní služby a výcviku jednotek pro bojové zabezpečení, regulaci a pořádkovou službu. Tento odborný výcvik musí dokonale zvládnout každý jednotlivec. Potom lze přikročit metodicky k dílčím nácvikům jednotlivých úseků odborné činnosti při zabezpečování práce štábu, až nakonec přistoupit ke komplexním nácvikům v souladu s příslušnými nácviky štábu.

Připravenost pomocných jednotek připívá mnohdy rozhodujícím způsobem k úspěšné činnosti štábu.

Připomínky k údajům pro rozmísťování a přemísťování míst velení

Při těchto úvahách nechci zveřejňovat nějaké pevné normy pro přemísťování VS. Jde spíše o hrubé kalkulační údaje pro orientaci.

Velitelské stanoviště divize:

- plocha asi 1,5 km² a ve vzdálenosti 10 km od předního okraje;
- rozvinutí VS (do takového stavu, aby štáb jako celek zahájil práci) — asi 30 minut.

Vycházím z toho, že VS je mobilní a že jde v podstatě o zaujetí míst pro vozidla (pracoviště), popřípadě postavení přístřešků a vybudování vnitřního spojení (dispečink a navázání spojení s podřízenými útvary). Svinutí — praxe ukázala, že je možné opustit VS během 15 až 20 minut.

Tato kalkulace je reálná, jestliže je pohotovost VS na požadovaném stupni. Vyžaduje to ovšem, aby tato činnost byla řádně nacvičena a předem stanoveny způsoby výjezdu z VS a kde sestavit proud.

Tempo přesunu VS — (při výhodné volené ose) počítám průměrně 30 až 35 km/hod.

VS divize se přemísťuje v útočném boji asi 4krát za den. Rekognoskační skupinu si vysílá nejméně 1 až 1,5 hod. před zahájením přesunu VS. Rekognoskace prostoru VS si vyžadá určitou dobu (asi 15 až 30 minut provedení hrubé orientace) a pak přikročíme k rozmísťování pracovišť; dále je třeba vyhodnotit bojové zabezpečení, strážní zajištění, regulaci, pořádkovou službu atd. Kromě toho počítám, že předem stanovený prostor (zpravidla podle mapy) nebude (ať již z jakýchkoliv důvodů) vždy pro zaujetí VS výhodný.

Při zaujetí VS je dobré mít v určitém

okruhu předem stanovené prostory (jako záložní), jestliže by bylo třeba VS náhle opustit. Pro tento případ a pro bojové zabezpečení apod. mít připravenou jednoduchou signální tabulku, při čemž je důležité, aby význam signálů pronikl až k jednotlivci.

Často se hovoří o vzdálenosti jednotlivých pracovišť na VS divize. Vycházejí z předpokladu, že VS divize, je na prostoru 1,5 km², domnívám se, že je třeba rozmístit jednotlivá pracoviště především z hlediska pracovních potřeb a potřeb celkové pohotovosti VS. Pochopitelně, že nebudeme také vzdálenost mezi jednotlivými pracovišti nijak přehánět. K umístění pracovišť budeme se především snažit využít terénu. Pomocné jednotky umístí na potřebnou vzdálenost od pracovního jádra VS.

Při případném zaujímání VS v osadách lze předpokládat, že postačí vhodným způsobem využít 1 až 2 osady, které by byly rozloženy na úměrné ploše.

PVS divize rozmísťujeme na ploše asi 400 m² ve vzdálenosti 3 km od předního okraje.

TVS divize rozmísťujeme na ploše 1 km² ve vzdálenosti 20 km od předního okraje.

Velitelské stanoviště armády bude rozloženo na ploše 10 až 12 km² ve vzdálenosti 20 až 30 km od předního okraje; PVS na ploše 1 km² a ve vzdálenosti 10 až 15 km; TVS na ploše 6 km² a ve vzdálenosti 40 až 50 km od předního okraje.

VS armády organizujeme do 3 skupin. VS armády přemísťujeme po sledech (sled velitele a sled NS), při čemž sled NS přesunujeme ve 2 až 3 proudech (podle složení a vybavení skupin). Při přesunu po-

čítáme s tempem asi 30 km/hod.

Rekognoskační skupinu vysíláme s časovým předstihem alespoň 2 až 3 hodin.

Předpokládám, že VS se přemístí asi 2krát za den.

Velitelské stanoviště frontu vyžaduje, aby bylo rozmístěno zhruba na ploše 100 až 150 km² a ve vzdálenosti 40 až 70 km od předního okraje; PVS frontu (na ploše 6 km²) umístit 20 až 30 km; TVS umístit do 100 km od předního okraje na ploše asi 15 až 20 km².

Otázka nepřetržitého velení VS je závislá na způsobu jeho přemístování. Systém přemístování, který jsem rozvedl v tomto článku, umožňuje prakticky, že velení z VS frontu nemusí být vůbec přerušeno. Časová kalkulace pro jednotlivé sledy.

Sled velitele:

— doba rozvinutí a opuštění VS asi 30 až 40 minut;

— doba zaujetí pracovišť na novém VS rovněž asi 40 minut.

Sled náčelníka štábu:

— doba svinutí a opuštění VS asi 1 až 1,5 hodiny;

— doba zaujetí pracovišť na novém VS do 2 hodin.

Tempo přesunu sledu velitele může být do 35 km/hod. u sledu náčelníka štábu do 30 km/hod. Vzdálenost za přesunu mezi skupinami ve sledu náčelníka štábu asi 1,5 km, přičemž proudy skupin nepřesáhnou zpravidla délku 1,5 km.

Rekognoskační skupinu s druhým položením sledu velitele je třeba vyslat s předstihem alespoň 3 až 4 hodin. Při tom skupinka, která provádí vlastní průzkum pro rozmístění VS, může proud rekognoskační skupiny předejet a dosáhnout v práci určitého předstihu.

Počítá-li se s umístěním VS frontu s využitím osad (zejména na vyšších stupních velení), je třeba, aby osady byly od sebe na potřebnou vzdálenost a odpovídaly požadavku umístění jedné ze skupin VS frontu v jedné osadě. Tento prostor má dát možnost vhodným způsobem rozmístit dopravní prostředky. Umístění VS v osadách bude pravděpodobně klást zvýšené požadavky na řešení spojení, na bojové zabezpečení a strážní zajištění a na utajení.